

مكتبة الأستاذ الدكتور محمد بن تركي التركي

مخطوطة

هواتف الجنان

المؤلف

محمد بن جعفر بن سهل (الخرائطي)

الملاحظات

- أصل هذه النسخة في جامعة الإمام محمد بن سعود الإسلامية.

١٠١٩٧٦

م

الرقم : ٥٢٤٩

الفن :

العنوان : الهروانق الحبناز

اسم المؤلف : د. س. مكير محمربرز، حجج من سهل الامری (المعروف بالخطاط)

مصادره :

أوله :

آخره :

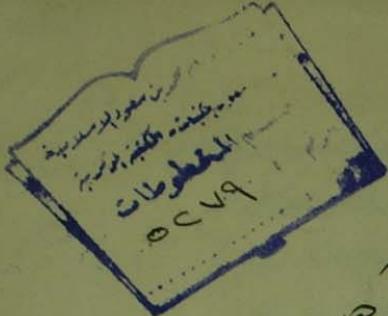
اسم الناشر : مجدد بن سعيد، عبد الرحمن طلس

نوع الخط وتاريخ النسخ : كتاب نفیل رفعی من صفر ١٢٥٥

ملاحظات :

عدد الأوراق : ٥ صفحه ..... عدد الأسطر : ١٥ ..... المقاس : ٥٥ × ٧٦ لمس

المكتبة المصور عنها المخطوط ورقمها فيها : مكتبة ابن دعبدالله، رقم (١٥٩)، (٤٦)

٦٢

لعلنا نلقى بمنا دعى به لكته
صحيحة بنى محمد صدراً يكمل دليل من يوضح ارجحه

٦١

ابی بد محمد به عصیف و کھلاری عرف بالخز الفی رحماء

رواية ابن عبد محمد به عبد الرحمن بن أبي لوليس أنه قدم به إلى الخليفة العباسى عنة
د الحسنه احمد بن عبد الواحد روى محمد بن أبي الحديس عرض حجه بأبي ذئب
د الحسنه علي بن ابي المسمى به محمد بهفتح المسمى الفقيه عن
د ابن طه هو السعدي

مع جمیع علمائے احمد انصار اللہ ان نقی الدین ابو محمد اسماعیل الرفاعی بخاری و مسلم بن عاصی و مسلم بن علی الیسر را کرہ عبادت ہے۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

اميناً ابْنَى السُّقْفَةَ ابْوَطَاهُرَ رَكَانَ بِهِ حَسِيمَ رَهَاطِرَ الْقَرْشَى

الشوعي رحمةه خداه عليه ونا اسع في يوم الدهنه باس عندها وزى

القصة سنة ثانية ميلاده وسبعيناً قبل احمد بن حنبل الرازي

عبدالله محمد الفتوح الحافظ على الصحيح والذريعة

فیضان از این راه می‌گذرد و این راه را باید پس از این راه می‌گذرد.

فَلَمْ يَرْجِعْ إِلَيْهِ أَبُوهُنَّ أَحْمَدَ بْنُ عَبْدِ تَوْهِيدٍ مُحَمَّدَ بْنَ عَمَّارٍ وَلَا
لِلْمُؤْمِنِينَ الْمُؤْمِنِينَ الْمُؤْمِنِينَ الْمُؤْمِنِينَ الْمُؤْمِنِينَ الْمُؤْمِنِينَ

بفراری علیٰ فی ذی الحجه سے سادسینہ وار عصرِ حلال امام جدی ابو بکر

محمد به احمد به فتحیه السالمی در این روزهای علیه مل ایسا او ود محمد به حضرتیه کحد

الله عَبْدَهُ إِنَّمَا يُحِبُّ مَنْ هُوَ مُحَمَّدٌ فَلَمَّا سَمِعَ أَنَّهُ مُحَمَّدٌ قَالَ لَهُمْ إِنَّمَا يُحِبُّ مَنْ هُوَ مُحَمَّدٌ

بـ صالح عـدـ صـوـةـ بـ صالح عـهـ اـ زـاهـرـ بـ عـجـبـ بـ هـفـيـرـ عـهـ اـ تـعـدـهـ

فان فان رهانه راهنده احسانی صفت خواهد

اعنده طبعه في الوراء صنف حیات - حذاب - صنف حمد

۲- نظریه های نوادرسته یک و خارج از سطح معمولی
۳- حوزه های ایندهم، اندیشه ایشان ساهمیت بزرگ

وَيُقْرِنُونَهُ بِحَدَّيْمَادْبَعْدَ مُحَمَّدْ بُشْرُوكْ لَمْ يَأْتِيْنَهُ بِرِيدْ

صلح حمدی لبر بمحزی دلکب بر و عب قل هنی محمد به جمعه مله عی

بـهـ عـلـيـهـ هـ هـ حـارـتـ عـلـيـهـ هـ مـلـ حـدـيـ سـلـمـ الـفـارـسـيـ هـ هـ

سوانحى على نه مسجدى بيه مطير دى اكاب دريابع
 ونهره مدققره حوله ضفت صورا له زرى الحفه وسريره
 اسوده مسدلا ياره مولاه فرعيه الددم وقل ردو على اجيك
 اسوده قل فرذنا عليه تقاله مولاه هوس مدانت
 قل انا عرفته به تكراع احمدى بجاج ابتدأ ياره مولاه مدن
 تقاده البغى رص، رجا بلا ياره فطره المهر لذا ،
 رحده اسه نه صوره قله قل ماسه قظره نه سنج ازى اتعر
 قد ليس وقبه سفر غلينه سانق خدا وراه والا عينه ،
 شفوتا به طوره دله فرن نه صدره فيه ايناب باره طوله لذا
 لشکر منع انه خفاره سبيه بيسه محبه تکناف انساع حن
 رأيناه اشتهرت جهودنا در فونا نه البغى رص، فقل
 السنج بايناه ابعت مى رسيد علو جمعه رس قوى ايه دم
 دناس اراده ايله ساما اهد شاره قل مسول اسه رصور
 له صحيه ايم تقييم دمه ضبلع الجبه عني دله على الجبهة خانقهم
 احمد وقل الناصر دالله فرا حاتم احمد قل على كرم له وبره

البا ياره مولاه خافتت البغى رص، اه انتخ فقل واضى الى
 الحرق نه هذه اليهه ابعت معد رحبيه يعقل جاكى ريشه
 بيت وبلع العبه عنى قل سدار فتاب اربع واحنا بربنا هن
 سمال البغى رص، العشار الا فضه والذوق اناس مه سجهه
 قل ماله سداره سر معن فخر جهت معه دليله بيهه هن ايتنا الوه
 فاز اشبع علابعير حاشاه وازابعير اضر على ارتقا مع الفرات
 فحش عيد ره مولاه هو، علها وحلى حلفه دشد ،
 و سلى اه در بطه بعدرهه وعقبه علنيه رفان لا سهاته لا تفتن
 عينت حق تسع علها يلادنه ولا ير علن ساتع حانده آمه ،
 اهه شارهه تم او صى علها، با احباب اه برصيه تم قد بيدوا ولد فحش
 الدهنه فشارا بعير تم دفعه سهارا ييق كثيفه السهام ،
 و ميد سليو الف آمه فرزا يسنت حق ادا طبع البغى اذنه على ،
 و انا خ البعير و قال اترل ياره مخدلت عني مترلت فاز اوجهه ،
 قواره له مدار دله بجر وده ملود دله مجردنا ناه البغى اتمه على ،
 الصدره هن قديم رسلي بنا اما اشبع ولا زال اسح الخس ،

رآنا نعقل بعدي كيف رأيت العوام قال اجيابو داد عشواد وفق عدي جرج
فقال سواه من اسامتهن له بزاليونه لله ما رسميه لى عليه اقبابة .
حمدسا ابو عروى عمر به بدرى المؤواب قال ما محمد به ، ، ،
عمره ابه ابي اليه سان سعيد به عيسى اه الصافى عده ايس عربه جعفر
محمد به عليه قل دخل سوار به خارب السدوكي عذرمه المطلب
قول ندى باباه يا سوار به فارب هن تمس اليوم مركها ند
ستي نعد سنه به اسه يا اسرى على مونيه ما استقبلت احصاره حد بـ
منش ما استقبلت به قايل سى به اه يا سوار ما كان عليه مرئى
اهم من كنت عليه مركها ند داه يا سوار لقدر بلطفـ
عنه حبيب انه بعد ره العجب قال ايه يا سار على مونيه انه
عجب ره العجب مثل مخدرينه ندى نت ما هنـ في الجهد فبيـ
اما دفات سمعة ناسا اذ انا ذ بني هفرغ برجله ثم قل يا سوار اسحـ
اقـ للاح ندى حدـه دـلـ
عجـتـ لـهـ دـلـ حـاـ دـلـ حـاـ لـهـ اـعـيرـ يـاصـدـكـ
تحـويـ لـهـ دـلـ تـقـلـ طـرـوـ سـامـونـزـ حـمـسـ جـبـسـ

انجیت از اینی رضو، خوش بود اه امیر خا سند و احمد
الله نعم اذ اینجع اسلوو خا جنگیم دنها اجمع الله کرد تقدت
ایرانی بخی بعد هدود در قته دلم کمکه ضیافت بیوت بارباد
شدوں سلیل قویه مکریه آنان رسول الله بوی عرب
حضرت عمر بن ایوب اه لار و رفعت بی الدین ابو جناد غیر اس باب
راغم اه اندکه بیرون دانه ما مردمه علی حی عات
دانه اه اندکه بیرون دسته اه کسریه اه طبیب
حضرت عائیا ایشانه با خبریک و اه طلاقه می خواهیم اذ دوایت
حق فر اسلوو مه بدلکه فعال شر هد فیش الیوم سخفا
ستی خال اس اند علیکه اه الفرقانه نهاده چند شما بعد اه
اسه محمد اسلوو ها هر قل شما عذیب هر زند شیب هر زید عده صالح هر کسان
عمر حمدت عذر داس هر دسته اهدکه فیل عفرن اهی ایشان
و قد رکن عده اه لکه دهه و ما همه هر بیغره اه عذ
خوش هفت بار رسول اه قدر کاه عذر نامه ذلهه اهی اجزن اه
جلیل ج ریه فنا بیل هی حلجهه لم نعلم بلیغه اه خیر اه از جایزه

حقوق بامتنانی درین اعجوبه ایجاد می‌شوند هر چشمکه اند خیر است
و مازاله حالت از نهی فخر از عیشی خلود و در حیات کسی از این
سرم المرأة هفده حیثیت ای اکو ره صد هفت هیئت دست و داد دخترها
و صد هفت عذرها اعتفق له اذناه کارهای ایلک نهاده اینها
همیشه نیزه همیشه سر اعتماده اذربیت و بیته والی ای از ازه و صاحب
با عالم صوره و جعل نیوک یادویم یادویم را غور یافوک را گویند غنی
یادویم فرم مریضان ایلک داشه و اراد العصیه فرمیان فتنه جاده
بنجه قتل زرکندا و حذفنا ای داده دند و بند سریع قاتل
نهضه در جای طامت هند و مه ناجما نفعان شیخ نا هر داده
عیشی عصیه اهم نعمت فوجیده و ای با بجا رهیه و طلب الجبل
در قالب بجا رهیه اطروحی توبید د اخراجیه و صریحه و مکمل لقریس
استبعاً آنها در صلح بر جمل من می‌پیش نه ای اخیر رهه جایس فضل
با اخیر ره جایس ملکه اول خایس حمل اخیر فرضیه اول خایس
فرضیه و اخیر مواد غذایی همچو ای ایستینا عیم بسته
و سناه دلخیصه و مهاره لای قول دل ایسته ای دل هله

کمی عوّل هنی از اماهه بعده یا رسول الله نک ندا یونه با مکتبر
 روس ترکت شوای ری بهب فارجکو و زکن فدل نه اگه اسوا
 این کد سا و احکمها القوم رسما هم عذیه و از پو اخیر
 عشیه نه دلیق حکم فزرینونا و فضیونا و فضیونا ایمه منت
 صالحه و بالذی صفت نظرنا ایمه وند احمد عیاده
 را بیفت از اه و اترم عقا حق مداره بیفظر و دام فرکننا
 و امقرنا له هن و مکت بعده یونه جینه نه دعا ناعل هن کم
 ن عزیه ترب کم عزرا و بجهن نکم هن و دکنونه ایم کم کز ا
 نهذا احوجنا از ذله سالهون فدل ایکن و فتنه مان قول نه
 سوای رن بسکه نه فدل فتو فوقنا نه فدل علیکم بیفلم نه فدل بیس
 لکه فیم دم علیکم بعده هم ارباب خل و فهم نعم بیم فدل لا ره ط
 در دیده الهمه قیل السنه و فی الدینه خال لا و نکه علیکم
 تکب به بسیم و اسکر و حص صنیع عذر و صفعه
 نشکه هم الوقیه نه دلیق حکم فزرینونا و فضیونا و فضیونا
 و فتنه دلیه هم اذ اتفع بنا خال مادری کنی الدی خاد

یعده قنی ایکوئی و بیت نهادن نه اتوی فعمنه نه زند نه ایتابعد
 نهنه فعمناهه ما زا همراهه همچه نه فدل با مکتبر درس
 حرست اسار رفریح خبره بیناد نه ایه قال بکه و ایه
 خاد فتو نه رأس جین خانه اسوده اصله نه ایه و ایه تکنون کن
 همیمه عیارا خانه ایه ایه ایه ایه ایه ایه ایه ایه
 نه قریو ایه بیج با رسه ایه خانه ایه ایه ایه ایه
 سات نه استعل نه ایه ایه ایه ایه ایه ایه ایه ایه
 فقول سه کل جو سا بیهدا ایه همچو و طغی و ایه هم در عین
 ایه ایه خانه ایه ایه ایه ایه ایه ایه ایه ایه
 نه ایه ایه بیهدا بیهدا یا رسول الله خانه ایه ایه
 رصده بیهدا بیهدا عده ایه عده ایه عده ایه عده ایه
 رصده بیهدا بیهدا خانه ایه ایه ایه ایه ایه
 و فضیونه ایه ایه ایه ایه ایه ایه ایه ایه
 او نهاده قدمه علیه بیهدا به سفیانه ایه قدمه علیه فدل
 نه ایه ایه

تم بعمود الانجليز على امارة خدا زمع شر بر سفينة الامانة
جيئنا هو علی طوف ماليست اذ رأة قریبہ فرستت به می روح فقاها
له بیت هن عنده ملهم محمد اتزاه بر الهدوی لامکه خلام
هذا حفظة اعانا کو احمد سکھ ولقد استحق اهانیک الدین حفظ
یکم یو زنگنه بذلک و ما اوری هدایا حفظا فانو ایلی یا پرانه نایاب
هذا اهانیک در کن نظرته دامنیمه علیہ در جهیز فیله کند بن
قطع دس علیمہ محمد ماهر جوزنا احنا الفیصل فتحاستنا دیسہ فاتحنا
هر کند یعنی اد سعوانہ اندرا اینیں صونا و حفظیک
لے هدی و حبی و حبل حلفوا صفا : و حبی بعیم ما اقصی الحصر
ما حبی و حبل حلفی تسبیح هم : ادا رملوا حمور و حبیم صبا
ان قنت عدوه ملطفة : سیطیمه و دان کنک سعفانیه طین
رقد انکم رسولانه نظر : دکلام حرمہ رسیدو و دعا
حسنا علیکم بکعب نان الحمد لله حسنیم و محمدیم ایسا سبب
الکعبی علیکم الحمد و دعا علیکم عذر ایضا فیض دلک مدح ها حضر
رسولانه رسن رحمی می فریش جمع جندا فریش ،

لقد علمكم اسرى اليه نعمات بيت بابي انت و امي يا رسول الله امهاته
كنت اطعن بابتي اهلي ليدك تذاكنا و سمع الله اهلي امر رسول الله امهاته
صده اصحابه بالسير مدينه الامثله و قرسينه امدينه
حول البيت اذ فوج صاغره على جبل ابا قبيس بصوره اسماع
احيشه بعيشه و انيهم و حشو بعيوك :
هوار خركم ساصحبته سير الله و كونوا معه از ما
سبع العواد و بعد ساعه و مهر
دابه يحيون هنكمه اخرها
ساهتم و حوشكم ميسري شكل
حالها حشو الواره سمع العقيره دالله هي ارجعت سنه و قابل العيشه
في صحبته سه اسرافه قرسيه سنه مکرمته بدای عهد رحیم بعمره
در صفا و ماء زمینه و حججه طلبهم سلام ف همجمعوا اعدائهم مختلفون و معاشرین
اه بیض عليه سنه في عالم حکمت و ترکهم مجموع
لهم فلك رسول الله اسا اهلك انت الذي حصلت
خوب سلفة بعلمه اه ضام بروحها اسرار قرآن الله امهاته
فر الامثله فاستمع اقدر قریش و انتظ رحکم فانه معلوم

فَيَنْدِبُ حَوْلَ الْيَسْتَ اَذْ سَمَوْا صَوْنَاهُ بِالْبَسْرِ يَعْوِلُ
اَهْدِيْمِ الْعَدَاهِ بِصَبْعِ مُحَمَّدٍ بَعْدَ لَاجْبِيْ حَدْفِ الْمُخَافِ
فَقَاتَ تَرْسِيْهِ اَى الْمَعْوَرِ سَعْدٌ (اَهْدِيْ) نَمْ سَعْدٌ عَنْهِ سَعْدٌ بِزَجْجِهِ
طَتَ الْعَابِدِ بِسَمْوَانِ زَلْلِهِ اَمْرُضَ سَمْوَانَ بِلَبْوِلِهِ
يَا سَعْدٌ سَعْدَهُ دَرْكَهُ اَنْتَ نَاهِرٌ دَرْبَا سَعْدٌ سَعْدٌ بِخَرْبِهِ الْعَفَارِفِ
اِجْبَاهَا لِرَأْيِ الْحَدَّى وَعَنْيَا عَنْهَا لِرَأْيِ دُوسِ سَيْنِيَّهِ حَارِفِ
تَرْتَى عَلَيْهِ بَرْوَتَ وَزَادَتْ جَبَهَهُ اَبْرَزَبَاهُ عَلَيْهِ مَلَهَا سَائِلَةَ عَنْهُ لَمْ يَعْلَمْ
فَنَدَرَ كُوبَهُ لِلْهَطَابِ الْهَطَرِيِّ حَمَاهَا بِالْغَرْبَسِ دَارَ مَغَارِفِ
فَعَلَتْ تَرْسِيْهِ اَهْدِيِّ اَبْنِي سَوْرَهِ بَلْ اَنْزَلَ زَبِيعَ ، ، ،
سَعْدٌ بِرَسَادِ وَسَعْدٌ بِرَعَادِ ، ، حَدَّنَاعْدَاهُ بِهِ مُحَمَّدٌ اَسْلَمَهُ
بِلَهَرَهُ قَدْ شَاعِرَهُ بِهِرِينَهُ لَهُ تَمِيْ عَبَادَهُ بِهِ الْعَدَفَهُ تَمِيْهُ - حَلَّ بِهِ دُورَهُ
عَلَهُمْ اَهْدِيَرَهُ تَرْسِيْهِ مَنْهُ دَرْفَهُ بِهِ لَوْقَهُ بَهْ اَهْدِيَهُ شَهَرَ
الْغَزَّهُ بِهِ فَصَلَ وَزَرِسَهُ عَهْرَهُ بِهِ رَفِيلَهُ وَعَيْدَاهُ بِهِ مَحِيشَهُ بِهِ دَهَابَهُ دَهَمانَ
بِهِ تَغْوِيَتْ هَلَوَاهُ دَهَلَهُ بِهِ دَهَلَهُ بِهِ دَهَلَهُ بِهِ دَهَلَهُ بِهِ دَهَلَهُ
اَلْيَمَهُ دَهَلَهُ سَهَهُ عَلِيَّهُ وَهَلَوَاهُ بِعَصَوَهُهُ دَهَلَهُ بِهِ دَهَلَهُ

ثُمَّ يَأْتِيُهُ دُلْيَةُ الْحَمْزَةِ وَرَبِّكَفْوَهِ عَلَيْهِ دُصْنُوا بِلِهِ الدِّينِ
خَوَاهِ مَكْبُوْهَا مَلِهِ وَجْهِهِ فَقَدْرَ اِذْلِهِ فَخَذَنَ وَرَدَوْهُ
اَيْ حَلَانَهُ يَسِّيْتَ اَهُ لِقَبَ اَقْدَرَ بَا عِنْفَاهُ حَاجَنَتْ خَرَادَةَ حَلَانِ
خَانِقَ اَشَدَّ حَدَارَهُ اَوَادَهُ اَغْتَوَاهُ وَمَلْكُوا دَالَهُ تَقَلَّعَهُ
اَبَهُ الْحَمْرَى سَارَ قَدَ اَزَرَ مَلِنَكَسَ اَرَهَدَ اَهُ اَمَرَ قَدَ حَدَتَ
وَذَلَكَ نَالِيَسَهُ اَنِيَ وَلَرِيَهُ اَنِيَ بَرَرَ فَجَنَ ۝ ۝ ۝
عَلَيْهِ بَعْلَى

ایضاً حضر العین الذي حفظ حجوة
نحوت معلمها في زواج قبل زنا
خالد طاهر زبت ايسنا فاسنا
والآن كنت سمعونا نكتو من صاعداً
كذا واحداً والضمير مراده لاملاً
حضر العين الذي بصرت بغيره وسمعيت
سردي طلبيور امارت بسونا
بعض خرج ابو راشه ابراهيم ولهمب
خلوي ملوك ان راجه طار ابرادت

دنار حمیل اورس با جمیل و خدمت و صد بات مانگوئه نظم اندر
 و خدمت مله الکھانه الکھینه خسته ناز بخیر عالم بخوبه وله دنے بہ
 بنا لکھی ارجمبوا عذر صدر کم و حبیبا الاد علام دلمولا اصب
 دن اسعود الله خلصوا بجیا فقل بعینم بعین نصادر سوا
 دیکیتم بعینم عین بعینه فقل او اجل فقل لهم در ته مه نوچن تعلویه
 و اسے ساقو مکم علی ریه و لقہ اخطار ال الجھة و ترکوادیہ بھیک
 رحیو تلیضوہ به و لی سمع دلہ بیصر دلہ بینفع دلہ بیضر
 ریامرم ایتسوا له نفس کم ادکیہ قال فخر جو عن دلہ و یفریز
 جو ال راجہ دیا یلوہ عده الحنفیہ دیکہ بھیجیے ص

دان اور ته فندر و قرآنکت هی علم عین و اما عنہ به
 الکھر ته فندر لاخیز فندر و حاست متذکرہ خسته ۰ ۰
 و اما زید ستر و بہیں خاراد لخدرج محبس مم آنه فوج بندہ
 خفر بند ال درجہ صحت بیغ ارفہ مسہ راصد ال احریۃ فلق خارا اھدا
 عادی تا جھن جالزی بیٹب فقل درا را ہب ایں بیٹب دینا
 ما بخ مسہ حملیں علی و لکھ دن احمد نماہ بی پرچم بر بھر

یعنی بدیہی الخفیۃ دن اکل لہ ذلک ربع برید کئے خوارت علیہ
 الخ فصلوں و دن اخیریہ بمحبت حملہ کئے جیسے عصت ال بنی
 صوص ، تم غریب میں مد غریب ال ارض ایش فدا خار ۰ ۰
 منہ تھر د خار د اندہ بدرم نثارہ بجا حصہ خالیہ لفڑیا
 حمسا احمد بہ محیہ بیخی ابو بکر لوزان دن ساغور مہ عینہ مال
 من ابی فیں کمن عسائیہ بہ عسائیہ اعزیز فیں تھی محمد مہ عسائیہ اعزیز
 عہ از حسرو ملہ عہ از حمد بہ اس آسم عہ الصابس بہ مرد اس اہ
 طاہہ یبعد تھ لفاح لہ لفاف الخدار اذ خدمت علیہ لفافہ
 یعنی علیہ رک علیہ تیاب بیتھم مسیں ال بھیہ قتل یا عذیس بہ
 ریاس الہ مرادہ کس رکفت احرار کھا و اہ لوب جو عت افاسا
 داہہ الجیل و صفت احمد رکھا و امہ الدی ترل بایروں لقوی
 سریہ الہ نہیہ سلیہ الہ نہیہ صوب ال نہیہ العصوی قائل رکھتہ عویہ
 خدا را عن میثا و سکھت جیجیت و حسانا دا برع ال عداد ۰ ۰
 و کنایتیں دن کلہ مہ حمزة ختنے عا جو دیہ نکس بہ و قبیلہ خادا
 صاعق مہ جوڑہ بیقول ۰

قل لصبيان سيم كنكه هلاس الفداد و فراز هنل ملجد
 هنل الفداد و هنل يعصره بن الصدرة مع ابن محمد
 آله اندی جها مالیسون دلکت بعدا به مریم مررتیه که مخد
 نان فرجت و عویا هنی ایت خوی فقصهست علیمه القصه
 در ایندر تهم ایسر و فخر جت نه تدرش نه منه قوی سهی خاره ایروانه
 ایسر ر هو باید میز فر خدنا شجد نه رأی ریوله
 رصد، قال لی یا مسکن کیف طاهه هنل زرده فقصهست عیشه آلمه
 نان فرجه نیسه هنل سهت آنامقوی (حدشت)

عصاینه به محمد ایسلوی بعصر قال آنما می زن به زیر نان آنما ایکوه بیه شردم
 آله المظن به محمد به محجه نان حدن بشخ نه ایه نصرد یعنی لمجده
 ایه محمد رسکل محمد بیمه نان بیض ایه بکر و هنر خصم طانو ایغروه
 آله می دخان ایه هدوف ایانکا خوما لغبیه ایه و ناه بستن ایه
 رات عیمه عدو و نه لی ای ایق نقریقا صوره ایه برجون
 الیزیه دلعنی ایه بگزینیم ایه گتفن خی حلاقیه مه لاصم خفن بیوی
 با ایچان ایاس دلو لاصم سیمهه بیفع ای غفار

راسته و طائش ایه حدرم رسند ایکم لی ایه مسنه
 اکله بنه حیره نیاه ایه تردیده ایه ایمه
 رسه طمع بیلود جی ایله ده قدر لاجع لد نظر مه تکاه
 دان بنه بسراه نیاه قدر جا بر بعد ایکفر ناهه دلهم
 اکرمه ایه همه نیاه دند رسول صدره ایه دلهم
 ایه دل ری حکم که ایه طام پا امر بالصراحته و ایمه
 و ایه ایه العذر نه دلهم دیز جرانس عده ایه دلهم
 داریس داده دنایه دلهم رسه هشتره ذرمه ایه دلهم
 سعنه ایه ایلد ایلام

فار هنل ایه دلهم نفر خدا عنده و ایته ایه چه ایمه
 خ سهند ۵ حمئنا عبده فلی معاشره نان حدن
 عبیده ایه ملصره نان شما محمد عیکر هنل بیه هنل بیه ایه جمده
 رسه بنه تعمیر یعنی در ایه بیه رسه و ناه ایه دلی ایه دلی
 دار ایکم بیلید ایه همچوی علی هنول دهانه ایه بنه
 لد لد دلخوش لوب طهاده و هر آنہ عده ایه

فَلِنْجَاهِيَهُ الْأَنْ وَصَرْبِيَوْنُ :
أَلْرَدَتْ إِهْ تَسْلُو وَعَنْصَرَهُ دَكْرَا
سَاكَهُ مَكْمَهُ سَيدِ فَخَاهِيَهُ
نَاقَهُ لَعَصَرَهُ يَا مَعْكِيرَهُ اَخَا^١
فَالْجَيْهَاهِيَهُ بَيْتَانَهَاهِ اَذْطَعَتْ مَلَكَهُهُ اَثْوَارَهُهُ مَهْلَقَهُهُ فَقَالَ اِلْتَعْجُونُ
لَعْنَى دَقَّهُهُ يَا اَبَاهُ اَعْتَدَهُهُ اَغْزَى دَهْرَهُهُ اَسْتَ^٢ حَدَّهُهُ لَهَاهِهُ حَارِيَهُهُ نَعَمَ
لَعْنَى قَاهَهُهُ مَحْمَاهُهُ اَدَهْرَهُهُ لَعْنَتَهُهُ تَمَّ اَنْقَتَهُهُ اَيْشَهُهُ فَقَالَ اِلْتَعْجُونُ
اَذْمَرَتْ وَادِيَهُ سَهَلَادَرَهُهُ اَهَرَقَدَتْ بَاحِدَهُهُ خَفَرَهُهُ
اَخْفَتْ هَوَدَهُهُ
اوَّلَهُهُ حَدَّتْ لَهُهُ مُحَمَّدَهُهُ اَهَلَهُهُ اَجَاهَهُهُ اَهَرَقَهُهُ وَاهَعَنَهُهُ
بَعْدَهُهُ اَهَنَيَهُهُ قَدَتْ فَاهَهُهُ مَكَنَهُهُ قَاهَهُهُ نَسَرَهُهُ ١٠٠٠
رَاهَ اِلْتَعْجُونَ حَلَّ فَرَبَتْ رَاهِلَهُهُ صَيْهَهُ بَرَدَهُهُ اِلْتَعْجُونَ دَحِيدَتْ
السِّيرَهُهُ تَعْجَمَتْ الْمَدِينَهُهُ اَرَافَهُهُ رَسُولَهُهُ سَرَهُهُ ١٠٠٠
مُحَمَّدَهُهُ بَحِيتَهُهُ قَسَهُهُ اَدَكَرَهُهُ مَسَكَهُهُ وَرَعَاهَهُ اَهَادَهُهُ
فَمَلَكَتْ قَاهَهُهُ سَعِيدَهُهُ جَبَرَهُهُ وَكَنْزَهُهُ اَهَهُوكَوَالَّهُ اَهَهُوكَوَالَّهُ
نَيَّهُ وَاهَهُ طَاهَهُهُ جَلَدَهُهُ اَهَنَسَهُهُ يَعُوزَهُهُ بَرَجلَهُهُ فَزَادَهُهُ

رَحْمَةً وَ حُدُّوْهَا بِبِرِّيْهِ الْعَلَوِيِّ قَدْ تَنَاهَى بِرَحْمَهِ الْمُكَذِّبِ الْخَزَانِيِّ
 قَدْ تَنَاهَى بِرَحْمَهِ الْمُكَذِّبِ عَنْهُ هُجُورُهُ الْمُكَذِّبِ بِهِ أَبِي جَسِّيْهِ عَزِيزٍ
 دَادِهِ الْفَصِيْهِ عَدَدِ كَوْنَهِ الْمُكَذِّبِ عَنْهُ هُجُورُهُ أَبِي طَالِبٍ دَادِهِ
 قَدْ تَنَاهَى بِرَحْمَهِ الْمُكَذِّبِ عَنْهُ هُجُورُهُ الْمُكَذِّبِ قَدْ تَنَاهَى بِرَحْمَهِ الْمُكَذِّبِ
 مَدِيْهِ الْمُكَذِّبِ هَذِهِ نَاعِدَهُ بِهِ حَمْدَ سَبُوْيِّ قَدْ تَنَاهَى مَدِيْهِ الْمُكَذِّبِ
 قَدْ تَنَاهَى بِرَحْمَهِ الْمُكَذِّبِ عَنْهُ هُجُورُهُ الْمُكَذِّبِ قَدْ تَنَاهَى بِرَحْمَهِ الْمُكَذِّبِ
 عَدَدِ كَوْنَهِ الْمُكَذِّبِ قَدْ تَنَاهَى بِرَحْمَهِ الْمُكَذِّبِ عَنْهُ هُجُورُهُ الْمُكَذِّبِ
 أَهَابِ النَّاسِ عَطْسَهِ الْمُكَذِّبِ وَ رَوَّهُ الْمُكَذِّبِ فَتَرَلَ رَهْوَانَهُ الْمُكَذِّبِ
 الْجَمِيعَ عَطْسَهِ الْمُكَذِّبِ وَ النَّاسُ عَطْسَهِ الْمُكَذِّبِ فَتَرَلَ رَهْوَانَهُ الْمُكَذِّبِ
 يَقْنَعُهُ تَقْرِيْهُ الْمُكَذِّبِ مَعْنَى الْقَرْبِ فَتَرَدُّهُ الْمُكَذِّبِ زَاتُ الْعَدْمِ تَمُّرُّ عَوْدَهُ
 يَقْنَعُهُ لَهُ رَهْوَانَهُ الْمُكَذِّبِ فَتَأْسِرُهُ جَلَّ مَهْلِقَهِ مَتَّهُ الْمُكَذِّبِ إِلَيْهِ رَهْوَانَهُ
 فَوَجَرَهُ الْمُكَذِّبِ وَ دَعَهُ الصَّاهَهُ فَاجْزَرَهُ سَمَّهُ سَاهَهُ كَوْهُ
 هَلْ كَتَنَهُ الْمُكَذِّبِ فَتَغْيِيْهُ هَلْ كَذَنَهُ الْمُكَذِّبِ هَلْ كَذَنَهُ الْمُكَذِّبِ
 هَلْ كَذَنَهُ الْمُكَذِّبِ هَلْ كَذَنَهُ الْمُكَذِّبِ هَلْ كَذَنَهُ الْمُكَذِّبِ هَلْ كَذَنَهُ الْمُكَذِّبِ

بَعْدَ حَطَبِ خَارِبِ الْجَنِّ الَّذِي لَمْ يَعْلَمْ وَ اِرْبَضَ عَلَيْهِ مُهْدِيَّهِ الْمُكَذِّبِ
 تَلَكَّ اَحَدُهَا فَقَهْرُجَعَنَهُ لَطْفَهُ اَهْبَاطُهُ الْجَنِّ فَقَدْ رَهْوَانَهُ
 رَصِّهِ سَالِكَتْ رَجْعَتْ قَلْدَبَابِيَّهُ وَ اَمِيَّهُ رَهْوَانَهُ الْمُكَذِّبِ
 الدَّفْلُ الْجَنِّ لَهُ اَسْنَهُ حَرَكَهُ مَدِيْهُ وَ رَأْسَهُ نَيْرَانَهُ
 تَقْدِيْهُ بَعْدَ حَطَبِ خَارِبِ الْجَنِّ هَذِيْهُ اَنْهَى مَهْدِيَّهِ
 مَرْصَنَهُ اَرْجَصَنَهُ اِلَيْهِ رَهْوَانَهُ فَقَدْ رَهْوَانَهُ حَصِّهِ
 تَلَكَّ مَصَبَّهُ مَهْدِيَّهِ لَهُ هَدْرَتْ بَيْهُ اَهْلَهُ لَهُ وَ مَيْسَتْ لَهُ حَدِيدَهُ
 حَسِّيَّتْ اَرْتَهُ مَنَالَهُ مَنَهُ سَوَّهُ دَرَأَتْ فَبِعَمْ عَيْنَهُ وَ عَيْنَهُ نَمَّ
 دَشِّ رَهْوَانَهُ رَصِّهِ رَصِّهُ مَهْدِيَّهِ اَمِيَّهُ فَوْجَهُ بَهُ
 دَفَنَهُ سَعَهُ كَهْرَبَهُ رَهْوَانَهُ بَصِّهِ لَهُ حَلَادَلَهُ حَتَّى فَنَّ
 اَمَانَهُ لَهُ وَ مَيْسَتْ لَهُ وَ جَهَدَهُ دَصَّتْ مَهْرَلَهُ لَهُ نَامَهُ كَهْرَبَهُ
 قَدْ سَمَّهُ وَ مَيْنَهُ اَرْصَنَهُ وَ نَخَهُ مَعَهُ خَرَادَهُ دَصَّنَهُ تَرَجَّهُ دَيْعَونَ
 اَمِيرَيْهِ الْجَنِّ فَدَوْجَهُ اَسْمَهُ بَيْكَلَهُ مَهْدِيَّهِ جَهَرَهُ
 مَهْدِيَّهِ اَبْلَغَ اَبْرَهُ الْعَالَمَ جَنْسَقَيْهِ لَهُ سَرَطَهُ
 وَ لَيْلَهُ الْمَدَسَهُ وَ تَوْبِعَجَ الْعَلَمَ

تم مبني على الاياته و دلائله الموضع اربع و معملاً به البحر دليل طرس
و تدل المركبة فنجزنا زعراً تدريباً حتى يستفيض احدى اتن
يکسر صداقبه فرجع و جعلها معه له فنجز انفسن فقل بدولاته
رس، للرجل بحالاته مقالة باربعة اجزاء و اذناني بعنوان
باب قوله لقد ذكرت رحراً تدريباً مازلت مدققاً و فحذاذه
معه فكل بدولاته احادي تدعى مذهبية مذهب الله حكموا
عسكراً دلوله و سرت حيث امر الله و لرأي الله خيراً و لا يحيط بهم
برقة و لم ترسوا على ما اهتم العصابة بالسلطة و كانوا
ربوبياً اما بحسب ساسة سليمانة و اما البحر و الارض ليلاً و
نهاراً على برابرة طبق رضاها و غيره في نفس النبي رسول
تفاهم لسرعه حدها و اسقافه حتى تزداد اسرعه فتسقط تعود
امهات امهات فنجزها به الله نوع فرجع على اساسها و غرفة اثن
والقرب و المعاشرة و مسوقة باید بها و على يقينها وانا لخضر
حفلة سانحة و سعد يقول :

اعومنا بالله اهلاً و مرتبتنا نعمانها

فَالْمُهَاجِرُ وَجَاهِيهِ نَسْعَ تَلَهُ الْوَرَكَةَ وَزَدَهُ فَتْحُ مَدْرَخَنَا
مَدْرَعَهُ مَشْلَلِي لَكَانَ غَرْفَهُ وَطَنَنَا إِلَيْنَا أَبَدٌ جَمِيعَهُ
رَصْحَ صَاهَ جَاهَ فَالْمُنْقَتَهُ لَهُيَا وَهَلَكَ اَبَعَوْهُ اَمْرَى بِرَفِيقِهِ عَكَمَ
سَارَوْهُ خَلِيلَهُ لَهُلِيلَهُ كَمَ اَهْمَادَهُ دَهْرَهُ بِنَقْفَهُ وَلَهُ طَويَ
عَلَى اَحَدِهِ اَرْجَلَهُنَا بَلْجَرَهُ حَارَّا بِنَيَّهُ لَهُ لَفَظَهُ بِنَعْلَهُ طَهَبَ
وَلَهُ اَرْدُوسَهُ قَدْ قَطَعَتْهُ لَهُ ضَبَّهُ وَلَهُ لَسْتَهُ طَبِيعَهُ مَدْرَسَهُ
رَاصِوَهُ هَاهِلَهُ خَنَاهُ لَهُدَ حَسَنَهُ اَرْسَى جَدَلَهُ قَرْفَهُ
فَرَسَهُ دَرَنَقَهُ شَعُونَهُ وَرَجَفَهُ بَنَى حَمَى لَانِلَهُ لَفَسَهُ عَلَيَّهُ
يَنْخَلِي تَلَهُ اَرْدُوسَهُ وَيَقُولُ اَبَعَوْهُهُ وَلَهُ خَوْفَهُ لَكَمَهُ دَرَنَقَهُ
اَحَدَنَهُمَهُ بَسَّهُ دَهُهَلَهُ مَعْبَدَهُ سَنَوَاتَهُ هَمَى جَاهَ وَرَنَا
بَلْجَرَهُ دَرَنَهُ اَلَّاهَرَهُ حَاسِدَهُ اَسْقَدَهُ اَسْقَهُ دَهَنَهُ اَهَدَهُ
فَادَلَاهُ اَبَرَادَهُهُ مَالِهَهُ اَبَرَادَهُهُ حَاسِدَهُ اَسْقَدَهُ دَهَنَهُ اَهَدَهُ
الَّذِي لَوْ تَوَقَّعْتَهُ لَعَيْبَهُ ضَمِيمَهُ لَفَظَمَ بَعِيدَهُ خَنَادَهُ فَ
اَكْسَرَ لَعَيْبَهُ قَدْ قَدَّهُهُ وَضَكَّهُ مَدْدِيَهُ فَرَاغَهُ دَاهَ
تَعَالَى هُنَّ مَهْرَبُهُ اَبَرَادَهُهُ مَالِهَهُ اَبَرَادَهُهُ حَاسِدَهُ اَسْقَدَهُ دَهَنَهُ اَهَدَهُ

لله وللفرسان اسراست
مشهود بله زیاد است
و معه المقصول ذو السبق است
او کنده ما شفه الکربلاست
عفو رخی الجبات و لار و معا
که المکوہ المراء و الحجاست
والفرسان بله دل و اهانت
حال همه به المکوہ دفعه اینا برخورد نیزد
الله گلوبه ریحک المحبیا
ریحک انبیاع ایسا
ولست فیه ایهاب الرهبا
لدنقی گلوبه زینیا
ولست اهنتی ای نوع المطوبا
در لایلی الگلوبه لکریبا
اذا هنریت الصدری العقیبا
قار بدهه داشتی علی الا ابنتی
سرور وله نزهد
نهان لرس مولاده سرور مازاریت خ طریقها یعنی
ما فخر بیلای نهان اسر الداریت بمن صریب اندی و نمی
حضر معنی و جهی هدایتیان علی بایی زایی ای مانیواده)
قال لرس مولاده سرور اس ای
دار ای
مفرغه خذات مثل انس بخدمه می دیرد و آیانی

فَعَالْ أَحَبُّهُ وَلِيَتَقْبِعُ إِلَهٌ يَخَافُونَ الْجَنُّ سُوْرَةُ سَيِّدِ الْجَنَّاتِ
كُلُّ عَلَىٰ فَارِسٍ نَارٍ فِي الْعَيْبِ مَا زَانَ تَرَتَ حَادِلَةً لِلْقَرْبَةِ
شَرَّ اَتَرَ عَزَّزَ شَرَّ تَرَدَ فِي الْعَيْبِ وَسَاقِرَادَ الرَّقْبَةِ
الَّذِي عَلَوْا جَوَادَنِي لَقَسَ مُحَمَّدٌ بِعَيْهِ اللَّهُ يَنْزِلُ وَمَا فِنَّاهُ وَعَصَنَاهُ
يَحْذَرُهُ عَيْنُ دَحْصَنٍ يَخْدُلُهُ رَأْقَ الْعَيْبِ إِذْ رَأَتْ رَجْمَ
فَنَطَقَهُ الْعَيْبُ خَمْنَةً وَجِهَةً بَدْسَةً اَزْرَدَهَا
رَعَادَ وَجَمَدَنَا لَسْعَ اَغْفَرَانَا هَنْدَ دَغْلَبِيَطَ لَفَلْبِطَ
الْجَنَّوَرَهُ عَمَّ نَادَى عَلَى اللَّهِ اَكَرَ اَهَمَّ اَكَرَ اَعْدَادَ دَاهْنَوَ
رَسُولُهُ عَمَّوْا اَزْرَكَمَ حَدِيسَاهَا اَلِيهِ فَاصْفَوْهَا وَعَصَنَهُ
فِي الْعَيْبِ شَرَّ اَصْعَدَهَا عَلَى عَنْقِهِ اَشْنَا "سَيِّدِ الْجَنَّاتِ" حَلَقَرَ
وَصَدَنَ اَحَمَّهُ قَرْبَهُ اَزْرَبَهُ وَرَسِيَهُ اَيْدِيَهُ وَلَهُ يَكْتَنَوْهُ لَفَكَهُهُ
يَذْكُرُنَ حَسَنَهُ اَلَّا يَأْنَسُحُ حَمْحَمَهُ هَنْيَ اَذْهَرَنَا بَرْضَعَ لَحْرَ
سَلْمَرَصَارَ اَيْنَاهُ رَسْنَا وَلَا يَكْنَسُهُ رَكْنَاسُعَ حَمَا هَنَى اَذْرَادَ
اَهَمَّجَادُرَ اَلْجَنُ سَيِّدُهُوَنَ بَقْلَصَفَ اَعْجَ دَحْصَوْهُلَ :
اَيْقَنَتِي لَهُوَ اَعْجَرَهُاتَ دَاهِي بَسَارَهُ اَلِي الصَّدَادَاتَ

إن أَيْتَ حِينَلَةً لِمُعْتَدِلٍ
 فَهَمَا مَرَأَوْتُ يَصْبِحُ لَهُ
 سَاحِرٌ طَامِنًا قَبْدَلٌ
 وَرَصْعَدَتْ نَحْرًا إِبْرَوْلَه
 مَاهِنْ قَارِعَ زَرَقَ بَوْرَلَه
 لَهَدْ مَاهَرَهْ رَاسِتَبَتْ رَسَّارَلَه
 شَرِبَلَهْ رَاسِتَبَتْ رَسَّارَلَهْ

بـنـهـ هـ شـمـ قـدـ عـارـتـ رـهـ حـكـيـ
اـسـنـهـ اـذـ لـبـاهـ يـعـرـهـ طـاـ
كـ عـارـهـ اـصـبـاعـ عـنـ حـمـودـهـ
نـفـاـلـ قـدـ سـيـتـ لـمـ بـحـدـهـ
وـسـأـلـ مـاـ يـحـوـيـ اـعـنـيـ مـنـ تـلـدـهـ
عـنـ حـمـودـهـ اـلـمـلـأـهـ مـنـ اـنـجـانـهـ
كـ عـارـهـ اـصـبـاعـ عـنـ حـمـودـهـ
سـيـكـبـدـ اـسـاـيدـ تـقـفـعـلـةـ
خـالـمـلـ اـذـ اـطـلـبـتـ اـمـرـاـ زـانـهـ
وـلـمـ اـيـدـ بـسـرـلـهـ بـسـاـهـ
دـلـاـ صـدـتـ نـهـ اـسـنـهـ مـاـ هـوتـ
حـمـدـنـ اـبـوـ اـخـدـرـ مـحـمـدـهـ صـعـبـ اـدـقـيـ وـزـنـ حـلـ حـدـنـيـ
سـدـيـهـ بـهـ حـمـيلـ اـرـقـعـ قـالـ سـاـعـدـ اـقـدـسـ بـهـ الجـمـعـ قـالـ
سـاـ جـمـاـهـ بـرـ حـمـدـ عـدـ اـعـنـ عـدـ سـلـ حـلـ كـتـ بـدـ مـسـ حـمـدـ
اـبـهـ اـنـظـبـ وـلـمـ سـمـ حـمـادـهـ مـدـ حـمـيـلـهـ رـهـوـلـهـ رـهـوـهـ /
يـذـ اـكـرـحـهـ فـقـلـ لـقـاءـهـ خـلـ بـقـنـمـ حـوـاتـ مـورـةـ

وَسُمُونَهُ تَسَاءَلَ رَبِّيْ وَحَكِيمَهُ وَلَا تُؤْمِنُ بِجُنُوبِ الْأَهْلَفِ الَّذِيْ كُسُوفَ
بِهِ حَدَّالَهُ فَذَرَ لَعْنَهُ وَلَمَعَ كُلُّهُ بِهِ عَرَابَيِّ الْأَذْيَ قَسْرَ عَدَوَاهِ
سَعْيًا سَبَقَ لِلْكُسُوفِ أَصْفَاحَ الْأَذْيَ مَارِيَّ يَكْلُمُ زَرَّاسَةَ وَيَسْرَعُ
وَجَوْمَىْ لَهُ أَهْلَهُ حَدَّالَهُ عَلَىْ حَرَبِ خَلَّ شَامَّهُ مُحَمَّدَهُ عَلَىْ
كَلَّهُ الْأَرْضِيِّ دَلَّ شَامَّهُ بِهِ خَلَّ الْكَلْمَحِيِّ الْأَرْجَنِيِّ دَلَّ شَامَّهُ فَرِيعَهُ عَلَىْ
عَدَوَاهِ بَعْدَهُ دَلَّ لَمَّا اتَّطَعَهُ عَدَوَاهِ بَعْدَهُ بَيْنَ عَدَوَاهِ لَزَوَّهُ وَرَبَّهُ عَلَىْ
كَاهْنَهُ نَهَّهُ أَهْدَى بَيْهُ بَلَّهُ شَهْوَدَهُ حَدَّرَأَتِ الْكَبَّتِ يَهَادِهُ حَلَّهُ
إِبَّةَ مَرَّهُ الْخَمْعَيَّهُ وَأَتَتِ نُورُ الْمَبْنَىِ وَدَعَ عَلَيْهِ فَوَاهَتِ يَا
نَمَّهُ حَرَبَهُ أَهْدَى عَلَىْ دَاعِيَّهُ مَهَاهُ مَهَاهُ بَلَّهُ حَفَّلَ عَلَيْهِ
أَمَّا الْمَرَسِ فَلَامَاتِ دُونَهُ وَأَكَلَ لَهُ حَدَّافَهُ سَبَقَهُ

تم بحق جميع إيمانه فزوجه آنسة ت رضي به عذرها في مهادئه فلهم
عذرها ثم أسرف رغبته لومارعه اليه الطاهنة ماناها عذراها
فتحى صافت بعدي حاجزها فخللت والله مانا بص حمه
رئه ولكن رأست نجربة موڑا حاررت امير يكوه فرق وابا
الله الدهار محمله حميد اراد سر اشائى فظاهر تقوى

2

لهم مثل د قال لعنهم سورة يس و قال ما يد انت عذ ففيه آية اللكي
اب امها حسون كده ايج كل كده مسمونه ببركة دين العموم غير و به بعد
له بعد جوانا فقل خايمه انت عمه بسم الله الرحمن الرحيم
فقل طهر حسنا يامور فقل سينا انانى بني عليه اذا اهدى
الجوع فاختت درسي ابريه ما احست الا ببيته العظام ب匪نا)
انا سير اذا انا بشيخ عزى في حبيحة داما جانبه حديبه طاح
هس حلقه رسه غيانت له استمار تخلص امله
رفع رأسه الى ربها ماضي انه اردت قرقى فاترل
واه اردت معونة اعماله فقلت له استمار فقل
عرضنا علىه انزل منكدرنا نعم ترعى جمهرا لكتل اه شاء
وحيث ببرها و وزر و درها عنيسته بابيهه حرزا الحمد حرم
ودب الارضية و سطرين عول بسم الله الرحمن الرحيم و كانى نفت
تعنيه سخال ابتلى اس اعنى عذل كل بد حل عني قال فحسو قلي عني
تر الله نفس حارتنا بالمساوية فقلت استمار ثمنكدر اما مادنا
بسم الله الرحمن الرحيم هنامه والرحيم به تحرنا

و ساقني حمارة دني حفاظه اذ ابى لعمره مرتزنا
تم و بى لدبة طافى سنت تجنه فتاد اقتلته ام اهلى عنده
ماى قلت بى حل عنى ما نقلت فغير بعيد ثم قلت فـ
نفس يا هر يغىره سـ هذا الشـ داـه الموت هـنـه مـهـ المـيـاهـ
ز جـمـعـتـ اـيـهـ قـتـلـتـ لـ اـسـدـ اـسـدـ مـكـنـهـ مـوـتـ اـذـ دـبـةـ
رـهـ دـيـقـوـلـ بـسـ اـهـ اـهـ رـهـ اـهـ اـهـ فـكـانـ سـنـتـ تـجـنـهـ تـعـالـ اـشـلـهـ
اـمـ اـهـلىـ عـنـدـ قـتـلـتـ بـىـ حلـ عنـىـ حـاـكـ صـحـيـاتـ يـاجـارـهـ اـيـنـيـ
بـالـمـدـيـهـ فـتـهـ بـالـمـدـيـهـ بـرـنـاـصـيـتـ دـلـاتـ الـعـوبـ اـذـ اـطـهـ
ظـفـرـتـ بـرـجـلـ بـقـرـبـ مـاـصـيـهـ اـسـقـبـتـ هـجـنـتـ مـعـهـ اـخـرـهـ
سـهـ هـمـ اـهـ كـاـلـ يـاـعـرـ وـ اـرـيدـ اـهـ تـرـكـ سـعـيـرـهـ دـلـيـسـ بـدـلـاـ
وـ حـبـنـ دـاـتـ بـسـمـ اللهـ رـهـ اـهـ رـهـ اـهـ بـوـاقـهـ فـلـ فـرـنـاـهـيـ اـيـتـاـ
وـ اـرـأـيـ اـسـبـاـ تـبـاـ حـمـرـاـ سـفـوـلـ قـنـادـلـ ماـخـلـصـهـ سـمـاءـ
اـرـحـمـ الـحـيـ فـنـمـ سـعـيـهـ طـيرـهـ دـكـ انـ طـارـ هـنـ اـعـادـ اـلـصـمـتـ
فـنـمـ سـعـيـهـ سـعـيـهـ خـرـبـهـ اـهـ هـنـ بـمـ اـعـادـ الصـوتـ خـازـخـهـ
بـجـسـيـ تـدـرـجـ عـلـيـهـ مـهـ الـوـادـيـ طـلـخـمـ اـلـحـوـودـ تـعـالـ

لَيْ يَعْرُوْدَ اذَا رَأَيْتَهَا فَقَدْ غَبِيَ صَاحِي بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ
رَحِيمٍ فَلَمْ يَأْتِهَا تَدَانِيَةٌ اتَّهَمَتْ عَنْهُ صَاحِي بِالْمُرْتَدِ وَالْعَزَفِ
فَلَمْ يَصْنَعْ بِكُلِّ مُسْلِمٍ وَرَجَعَ لِي وَنَالَ قَرْعَتَهُ اَنْهَى صَدَّهُ حَافَتْ مُولَى
تَدَانِيَةٌ اتَّهَمَتْهَا فَقَدْ اتَّهَمَتْهَا فَقَدْ عَنْهُ
صَاحِي بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ فَلَمْ يَأْتِهَا تَدَانِيَةٌ اتَّهَمَتْهَا
عَنْهُ صَاحِي بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ فَلَمْ يَأْتِهَا تَدَانِيَةٌ اتَّهَمَتْهَا
حَافَتْ مُولَى حَافَتْهُ مُؤْمِنٌ اَسْيَا كَهْيَهُ الْقَدْرُ
اَنْهَى هُورُمَ تَالِي يَاعْرُوْدَ كَهْرَاغَشَهُ وَغَلَهُ تَالِي اَنْزَرِي مَهْرَلِ طَابِيَهُ
تَدَانِيَةٌ لَهُ تَالِي تَالِي الْعَارِعَهُ اَنْتَ السَّيِّدُ جَرْحُولُ تَالِي اَبُو حَمَادِ ضَرَارُ
الْجَهَهُ وَسَعْوَلَهُ رَاهَلَهُ دَنْوَعَهُ يَغْزِي مُكْتَبَهُ سَمْرَهُ كَعَامِ رَحَمُولُ
سَلَفِي اللَّهِ عَلِيهِ بِسْمِ اَنْدَرا اَهْمَرُ تَرَمُ قَدْ رَأَيْتَ سَاهَهُ مَنِي الـ
اَبْسَيِي وَقَدْ غَبَ عَلَى الْجَمَعِ فَاسْتَنِي بَسَيِي اَكْطَهُ فَاتِحَتْ بَغْرِي
اَهْرِي وَهَهُ خَاهَ اَصْبَتْ اَهْيَهُ اَلْعَامِ فَاسْتَسَهُ فَزَجَدَهُ فَانْدَيَتْ
رَاهَيْهُ كَهْرَاغَشَهُ اَسْيَا كَهْيَهُ الْقَدْرُ حَافَتْ مُولَى حَافَتْهُ
سَبَرِي فِي اَسْبَعَهُ اَسْبَارِ حَفَرَتْ حَافَتْهُ هَرَبَهُ اَنْتَ السَّاهِيَهُ

سَهَ القَدِيمَهُ مَا سَتَوَى مِنْ مَعْنَى طَرَهُ وَلَعْرِيَوُلُ تَالِي تَالِيَهُ مَا اَغْرَيَهُ
يَاعْرُوْدَ عَلَى عَمَرْتَهُ مَا زَادَ حَسْفَتَهُ تَدَانِيَهُ اَنْهَى اَصْرَيَهُ بِسِيفَهُ
مِنْ قَطْعَتَهُ اَسْيَا اَسْيَا حَدَّ فَوْجَمَ دَدَلَهُ تَمَانِيَهُ يَعَوَّلُهُ :
بَالْعَدَرَ سَتَ اَهْنَاهُ اَهْدَمَ مَهْرَكَبَ سَاهَهُ سَعْتَهُ تَلَاهُ سَلَفَ الْعَربِ
وَالْعَجمَ تَانَقَهُ سَاهَ جَيْتَهُ كَرَهُ سَاهَ جَيْسَهُ حَاهِيَهُ الدَّرَبِ
اَمْ كَيْفَ جَازَانَ عَنْدَ الدَّبَّلِمَ تَتَ
اَنْهَهُ عَجَبَهُ اَنْتَ قَلَنَهُ
قَرْمَ عَنْ عَلَدَهُ رَاتَ دَنْدَلَتَهُ
لَاهِبَهُ نَلَدَيَهُ اَهْ مَرْضَعَ الْعَطَبِ
لَوْكَتَهُ اَخْدَنَهُ اَهْ دَهَمَ حَافَلَهُ
اَنْهَيْهُ جَهَنَّمَ اَنْهَى دَهَبَهُ دَاهَبَ
اَذَالْعَانَقَهُ سَعْدَهُ مَهْلَهُ
يُرَى لَهُ اَنْهَقَهُ بَالَوَيَهُ دَاهَبَ
تَالِي شَهَهُ مَا زَادَهُ حَدَّ الْبَرَيَهُ تَدَانِيَهُ اَنْتَ اَيْتَ اَجَارِيَهُ
فَهُ رَائِئَهُ حَالَتَهُ مَا فَعَلَتَهُ تَدَانِيَهُ اَفَيْهُ تَالِي كَنْتَ
بَدَ تَلَنَهُ اَتَ بَعْدَهُ تَمَ اَشَادَ تَقَوَّلُهُ
يَعَنَ جَوَادَهُ لَلْفَارَسِ الْمُغَوارَ تَمَ جَوَادَهُ اَبُوكَفَاتَ عَزَّزَهُ
لَاعَنَهُ اَبَها اَرْجَانَ الدَّهَرَ سَرْبَوَنِي مَعْمَقَهُ صَنَادِيرَ
وَتَقَرَ دَرَيَ وَكَلَهُ دَحَمَ دَهَيلَ الْفَقَرِيُونِ اَهْفَارَ

فَبِهِرْ حَانَدْ اصْعَكَ كَرِيْ افْزَعَهُ دَلَّهْ فَصَرْ عَلَيْهِ تَسْعَهُ ثَمَّ رَأَيَ اه
لَدِيْهِرْ دَلَّهْ عَدَهْ مَارِزَتَهْ نَجْعَمَهْ بَسَّ تَاهَجَ وَصَبَسَ عَلَى اهِرِيْ
هَمَّ لَعَبَ الْهِرِيمَهْ مَهَا جَمَعَوْهُ عَنْهَهْ قَالَ نَدَرَوْهَ فَتَبَاعَصَتْ
اَلْهَمَّ تَاهَوْ لَدَاهَ اَهِيرِخَهْ اَلْهَمَّ خَسِنَاهَ كَذَلَهْ اَدَوْهِلِيمَ
كَتَابَهْ بِجَمْحُورِ الْسِيرَهْ قَاتَرَادَعَمَّا الرَّغْمَهْ تَمَّ اَجْعَمَهْ بَارَأَيَ
رَهَا هَالَهَهْ قَهَلَهْ الْمُوبَذَهْ وَانَّ اَصْلَحَ اللَّهَهُ الْمُلَكَهْ ثَمَّ رَأَيَتَهْ
عَنْهَهِ الْدِلَلَهَهْ رُؤَيَا وَقَصَّ عَلَيْهِ رُؤَيَا يَاهْ اَلَاهِيْ بَكُونَهْ
لَهُهَا يَامُوبَذَهْ قَالَ حَدَثَتْ بِكُونَهْ بِنَاحِيَهِ الْعَربَ وَهَاهَه
اَعْصَمَهْ بِنَفْسِهِمَّ خَبَتْ عَنْ دَلَّهَهْ بَهْ كَرِيْ مَلَكَهْ الْمُلوَّهَهِ الْمَاءَرَ
الْسِفَرَهْ بِهِ الْمَهَدَهْ اَبَدَعَهْ مَوْجَهَهْ اَهِيْ بِرِيدَهْ عَالِمَهْ بِعَارِدَهْ اَهِيْ
عَنْهَهِ مَوْجَهَهْ اَهِيْ بِصَادَعَهْ بِعَلَوَهْ بِهِ حَذَنَهْ بِهِ قَيْلَهْ اَهِيْ اَهِيْ
هَذِهِ دَرَرَعَهِهِ قَالَ لَهُهِ الْحَقَّ عَلَمَ بِعَارِدَهِ اَهِيْ بَهَلَعَهْ قَالَ بِجَمْحَنِيْ
اَعْلَمَهْ دَلَّهِلِيْهِ عَمَا جَبَهَهْ بِالْهَذِيْهِ وَجَهَهِهِ فَهَهْ قَهَلَهْ عَمَّ دَلَّهَهْ عَنْهَهِ
بِعَنْهِلِيْهِهِ قَاهِجَهْ بِالْهَذِيْهِ وَجَهَهِهِ فَهَهْ قَهَلَهْ عَمَّ دَلَّهَهْ عَنْهَهِ
لَيْهِ لَهَاسِكَنَهْ تَرَفَهْ اَهِيْ بِعَلَيْهِهِ رُطِيعَهْ قَالَ فَاهَهَهْ خَاهَهَهْ

لطف نفسی علیه بقایل اغمرد
ا همدتاً الله عز وجل لا قادر
و سعی لود ترمه بقدر
رسن سیاست بعاصم بنوار
خان حفظی فوها ما سنتت سیفی و رخدت الحفیة لامتندر
نه از اخیه احمد اما سنتت المائمه و حبیت احمد
حدنا ابوذر احمد به منصور الرسادی قال سار او ره الصغری
قال سا ابو معاده الصدر ره امراه عمس خان شهدت ره حا
بلعن بکوفی طبل و تزدیع رحل سنم الی الجبهه فحسن طبری الططم
احب السُّمَّ داکوا الدَّرَزَ خان الله عمس فخلعوا ای افزون نه بجهانه منجا
الدرز فیض قلب دله نزی الهدیدی) حمدنا علی برادر مک
شما ابو لیوب یعلیه بعراوه مه آن جرید بعید اینه بجلد دل
حدهن مژده مرد هایی المخردی مه ابیه داشت لم عصیه و داشته مه
فال مه امیر لیمه دل در هویله ایه ایه ایه ایه ایه ایه
و سنتت منه ایه عزمه ایه عزمه و حمداً تمار خارس هم
محمد قبل ذنه بالف عام دعا هست بمحاجه هم ساوهه دری
الدریزا ایه ایه

عما سردا عنه ثم استنى بقى من فوج عبد صالح حتى انتهى الى
قطعه وبدأ شغى على الضرج فلم عليه وحده خاله مير
اليه سطع جوابا حان يعقوب:

يا صم تو مع عظيف لين خارجا له به شأوالصمه
يا خاص الخطة اعيت عدوه أناه سطع الحى ميراك سنه
دانه ميراك زب بمحبه ابرقة سنه الناب صدر الهدن
ابصبه فتفاصه الرايا بدببه رمول قيل العجم بيري للوس
بحوبه الهرد عسدات بخلي له مركب العدد ولا رب ازمن
ترفع دودجا دوزهوى دوبيه هيلى خارى بالخواى ولعلدن
تلطفه الربع برخوا الدنه طار حفته ره حصنى تكبه
قال ندا مع سطع سمع راهه يقول : عبد صالح
عد جند شيخ انة سطع وقد اوى على الضرج
جئت سلكت بي سان له بخاس البايان ومحوز
التيراه درؤي المولذاه رأى اهل صعباً تعود
خيمه فربما قد تفعت رجله وانشرت في سيرها
يا عبد صالح اذا ذكرت الشهادة وله صحب الهراده

وحاچه وادی الحاد و معاوضت عربة هاج دهدت نار حارس
خدين انهم لطبع ساما هنملين منه ملول و ملها مت علا
عدد الرفات و كما بعد كات آكت نرقى سطع وها نه
تعمق عن عبد الحسين احاده وشويقول :

اسكر فانه ساحي الهرم اسكيه رو يزع عذاب لغيره ولقيه
ايه عيسى سلكت بي مهاره او ظهم فانه زاده الهراره اهار
فرما زما اضحو بمنزلة يحيى صولهم اه سلاح حير
سمم خوارج بحرم و اخوهه دا هر زاهه و سا بور د سا بور
اده قدقل محقر د بحور دان س د لار د خلات فن عدوها
خانه شبع اه سر سعاده و قون و اخروا اه سر سعاده و قون
د ر حكم بنو ادم د ماءه او انته د زان العيب عف طا د سهر
منها قدم عبد الحسين على كري اجزه بعلاقه له سطع
فعلى كري الى ايه بيدل مازا به تمر سلكت ابور
و ابور حملت سنه عشرين و اربع سنه و سلكت بقوته اه
خديه عها د سعفانه طاله مه حدىنا عهاه

ابه محمد السبوي قال ناعمه ببر زيد خاد ثني عيسى بن سعور عمه صنع
 ابه مروه عمها به جده اهار ابته ابيك دكت طار زيد به مروه
 ابه نفس و در ته به نون يذکرها اهنا اتیا بجا اشی بعد بعواف بحجه
 مه سنه خالد زما رخنها ملیه حاشه اسد خانی ایحا القرشیان
 هجر ده کمی حملود اراد ابو ذیه فخری عليه بالقصاص ضمیر
 و خرت عنہ جمال کیچ خدا نعم دل خصل کیا علم به ما پس تند
 تزویج اراة بیانی افہم بنت و دلکه ترکها حامی و خوزج فیل
 خصل تعلیمه دل دام لا خل در ته به نون اجرله ایحا الملک
 ای لیده بت عند که لذکرنا تیصف به و نیست اذ احمد به جوف
 هفتاد همدی یوول

دلدالیق قدرت اه همره و نای اعمره و اهله هر لر
 تم انس الصنع عه رأس حفل زید بیگ و به بیگ مندی بیگ
 ایحا الملکه قدرت هات خان ایق نیمن حسن ایلاهی ای ذکر
 نیمه حدیثه خرچت رئیسه اهل دھمی زید ره هر آنمه محبت
 ایت جمل ایمیس ایه الملوک فیه لازم راین اذ رایت

رحد زید اه سمار له بجهن جاهه حضر اه نوق میباشد
 تم اسرف عله مکاره فقال ذل استیفاهه دبلست الا و نامه دولد
 اه سینه تم نز کوپا سمه دا هوی به خویه مردمه دلخوب
 فرآینه حد جمل ما تخت اسماهه داطعه نوزهار اهه دلخوبه
 دهانی نار کشت و خنوه لطفه عناهیه حیی بمعطه علی
 اکبعة ضطعه له نوزه اه رفت له حاشهه دل زکت الهمه
 دادرت رسیعه ر او ما اه اه منام اییه مایت عله اکبعة
 فسلحت کماع ذل ایها اییه دیکه اخبار کاملاً اصیانی ای
 ملایم ته ایلهه اییه ذکر بحالهه فی پیتی و فت خلوی اه خروج
 علیه اه ایه عنوه رأس دلخودی یوول حل الوریل بگیب
 ایفس رسنهم طیراً ابابیل بمحاره ره بحیل هست اه کسر
 الحصی ایجرم دله ایین اهی ایرمی ایکه ره ایجا به
 هصد دمه ایاه عنده هم دل اه جمهه مقاب قلکله ایجع
 فیم اطعه الفلام درست القیم ختم اطعه الفلام نوقت الله
 بیدی ضع ذیه هکله بجا این فدت ایجو ایعیل بسته

مجبوس عماني تم اطلاعه على وفاته عاليٰ محمد بن داود الفقيري
قال ماعذرناه صالح قال هدى ابو عبد الله المترى عليه اشرف الوراثة
عدوٰه تور به ريد عمه مورده العجل عز عذره ابي الصامت قال لما قدم
وفد ياراد على النبي ص هو قال يا مفت وضياد صالح ،
حسنه سائحة الديارى قالوا احملن بارسول الله قال نقدر شهدته
رسينا بوره عظامه على جسم احمد شفاعة يذكره صحبه سروره لا
اجدنا احفظه شفاعة ليه اغير اي من اصحابي اتفهم فقل ابا جنفظ
يارسول الله حشاد فراين صور بذهله قال طاره لبسوه
عظامه على جعل له اعمر وهو يغول يا مفتر النازم ايا جمعوا
نفع سعادت فات رحمة هئي آنكت بيلد داع وسازدان برانج
وبحير نجاحي تخيم ترهيز دجل رسنة دامخا رجربه انه لامر
الجرا داهه ان محمد لعمرا مالي اري الناس ينفعوه وريتوونه
نفعه رصوعه ارسوان الا خاتمة فاقوسوا ام ترکوا افتخار افخر
فسنابه فحاله سبب فجهه الله دينها هوارجيه دينكم هفنا

وَاسْهَمَتْ يَهْ لِعَنْهُ أَهْ مَسْطَلْ تَمْ أَنْ يَعْوَلْ
جَحْ الدَّاهِبِيَهَ الَّذِي سَنَ بِهِ الْفَزَرَهَ لِيَا صَادِرَ
كَلْ رَأْيَتْ مَوَارِدَمَ لَهُرَتْ لَهُرَهُ صَادِرَ
وَرَأْيَتْ فَوْسَيْ عَرَصَهَ جَسَدَ عَيْنَاهَ صَافِرَهَ كَلْ بَرَ
لَامَهَهُ يَانِي اَرِيزَهَ دَلَامَهَ اَبَاهِهَهُ بَرَ
اَيْقَتْ اَنِي لَوْمَاهَهَ حِسَتْ صَلَعَوَهَهَ صَادِرَ
جَهَنَّمَ عَبَادَهَهُ بَحَسَدَهَهُ تَلَهَّنَهَهُ حَفَلَهَهُ بَحَسَبَهَهُ بَهْ
الْمَنَدَهَهُ بَهْ لَهَهُ اَخْضَرَهَهُ اَسْهَوَهَهُ بَهْ مَهَنَدَهَهُ بَهْ يَاءَ
اَهْ جَيْعَنَهَهُ رَهَنَهَهُ بَهْ اَهَانَهَهُ بَهْ اَيْ اَلْصَهَهَهُ اَسْهَوَهَهُ بَهْ مَهَنَدَهَهُ بَهْ
قَاهَهُ لَهَهُ قَاهَهُ لَهَهُ دَسَهَهُ بَهْ حَاهَهُ بَهْ اَهْ لَعْلَهَهُ بَهْ عَرَدَهَهُ عَلَهَهُ اَهْ لَوْهَهُ
اَهْ بَعْلَهَهُ تَوْهَهَهُ مَهَ غَاهَهُ مَهَ قَاهَهُ اَهْ تَدَهَهُ مَهَ اَرَاهَهَهُ مَهَرَهَهُ
وَنَدَهَهُ نَاهَهُهُ بَهْ اَلْتَزَجَهَهُ جَهَهُ مَهَيَهَهُ لَهَهُ مَهَ دَكَاهَهُ اَهْوَهَهُ
اَهْ بَرَهَهُ لَهَهُ عَفَهَهُ بَهْ سَيَهَهُ دَلَهَهُ مَهَلَهَهُ قَاهَهُ اَهْ حَمَلَهَهُ
هَفَهَهُ بَرَهَهُ سَنَهَهُ مَاهَهُ اَهْ الدَّرَهَهُ بَرَهَهُ لَهَهُ اَهْ لَوْنَهَهُ خَاهَهُ
اَهْ حَمَلَهَهُ مَاهَهُ بَلَهَهُ دَلَهَهُ بَهَهُ وَكَاهَهُ اَهْ اَهْ لَوْنَهَهُ تَمَهَهُ اَهْ بَقَيَهَهُ

عَلَى سَالِكِ تَفَلُّتِي الْمَسِيَّةِ وَلَا لِدِينِي اِصْفَابُ وَلَا لِعَنَابِ
الْجَنِّدِ وَلَا لِتَدْرِي الصَّرْخَدِ مِنْ قَرَانِهِ مَرْقَنْ زَلْ دَرْ كَرْمَ الْكَرِيمِ
اِذْنُعُ عَدَالِ الْحَمِيرِ وَالْكَفَرِي مَاهِ صَوْبَرِ لَهِ وَبِهِ عَلِيَّهِ خَازَّاَهِ
لَهُ فَنَرْ بَلْهُ وَالْأَلْهَاهِ عَلِيَّهِ خَاصَبُرُ وَكَلْهُ حَسْنَيْنِ
لَيْسَ يَعْنِتُ مِنْهَا اِنْدِهِ الْمَتَوْجِ وَلَا لِلَّهِيَّهِ الْمُبِيجِ سَلْمَنْ يَوْمِهِ
هَيَّاهِ لَهُ بَلْهُ اِنْشَاً يَعْوَلُ :

أَنْهَدَ لَبِيلَاهِ أَكَلْ مَرْهَهِ
وَارِلَهُ عَنْرِي صَيْحَهِ اَنْهَهُ اِلْغَرِ
فَاهِ اِنْمَلَهُ لَهُ بَسَرَهُ اَحَدَهُ
رَهْ مَوْقَهُ اَلَادَهُ الْمَوْرُ وَالْعَرِ
أَعْقَلَهُ اَلَرَّهُ اَرَدَهُ غَورُ اَوْحَرِهِ
سَيْعَقَهُهُ سَرَدَهُ اَعْلَمَهُ اَغْلَدَهُ
نَقَرَ بَحْرَهُهُ اَلَغَرِي بَعَرِهِ
عَيْوَهُهُ لَهُ اَلَرَّهُ اَلَهُ لَهُ اَلَرَّهُ
خَادِيَكَهُهُ اَلَهِيَهُ جَدِّهِ
وَشِيهِهِ اَسَيِهِهِ سَلَهُ
عَيْسَاهُهُ سَائِقِهِهِ اَلَغَرِي اَلَرَّهُ
خَارِسَاهُهُ سَاعِلَهُهُ غَورِهِ عَرَسَهُ
اَمِيَّاتَهُهُ اَهِيَهُ جَدِّهِهِ
يَغْزِيَهُهُ اَهِيَهُ اِسَادَهُهُ رَبَّهُ
اَذَابَتَهُهُ اَيْعَرَتَهُهُ دَكَلَهُ
عَلَهُهُ فَاعْلَمَهُهُ اَرْغَرَهُهُ بَهَرَكَهُ

نَمْ قَضَى مِدَّاَعَتَهُ حَدَّنَا عَلَيْهِ حَرَبُهُ حَلَّ سَهَّلَهُ بَحْدِمَهُ نَلَّنَا
حَمَرُهُ بَرَكَهُهُ اَعْمَدَهُ اَعْلَمَهُ عَدَمَهُ كَهُدَهُ بَلَهُ اَلَكَبِي عَدَابُهُ مَعَ عَدَدِهِ
اَلَهُ بَعْسَهُ فَلَلَّا طَهُرَ سَيْفَهُهُ دَنِي بَرَهُهُ فَلَلَّا اَلَهَنَرُ دَاهَهُ
الْعَنْهُ بَهْ قَيْسَهُهُ عَنِ الْجَسَرِ دَاهَهُهُ بَعْرَوَهُهُ رَسُولُهُهُ رَهْمَهُ
بَسْتَهُهُ اَنَّهُ دَهْوَدَهُ دَهْرَاهُهُ خَنْسَهُهُ ، ، ،
وَتَمَدَّهُهُ دَهْ دَنْذَكَهُهُ مَاهُهُهُ حَسَبَهُهُ بَهْرَهُهُ دَاهَهُهُ خَمْهُهُ اَنَّهُ دَهْرَهُهُ
قَيْمَهُهُ عَسَابَلِهِهِ بَهْتَهُهُ رَاهِيَهُهُ بَهْ عَدَسَهُهُ دَاهَهُهُ بَهْ جَهَنَّمَهُهُ
وَضَوِيدَهُهُ بَهْ اَسَدَهُهُ نَاسَهُهُ دَهْ دَصَوَهُهُ دَنِيَهُهُ فَقَدَهُهُ
حَمِيمَهُهُ صَفَارَهُهُ خَازَّهُهُهُ رَاهِيَهُهُ غَلَّهُهُهُ دَلَّهُهُهُ دَلَّهُهُهُ اَهِيَهُهُ
الْعَصَتَهُهُ
اَهَبَهُهُ كَهْسَيَاَهُهُ عَلَيَهِهِ اَنْجَحَهُهُ رَنْفَقَهُهُ بَهْ رَاهِيَهُهُ دَاهَهُهُ دَاهَهُهُ دَاهَهُهُ
مَنَهُهُ عَلِيَهِهِ اَلَدَّهُهُ خَافِجَهُهُ بَعَاهَهُهُ خَازَّهُهُ خَمَ حَدَّنَا عَبَدَلِهِهِ
خَاهَهُهُ اَهِيَهُهُ خَاهَهُهُ فَقَالَهُهُ اَهِيَهُهُ كَهْ سَكَهُهُ بَهْ بَهِيَهُهُ
اَهَلَّهُهُ خَفَدَهُهُ دَاهَهُهُ خَلَّهُهُهُ بَهْ اَلَهُهُ اَهَلَّهُهُ اَهَلَّهُهُ
اَهَدَهُهُ حَمَرَهُهُ رَنْسَيَاَهُهُ صَبَعَهُهُ سَيْفَهُهُ شَامَهُهُ خَازَّهُهُ وَانْدَهُهُ

سبباً طابت اردوته وعزت جرتوته وثبت احمد وبعده
 فزعه في أكره موطه واطيبيه عاتت ابيته العصر بدلها
 العرب وبرسيراً الذي ينفي به البارد ورأس العرب الذي
 لست قادر وعمورها الذي عليه العار وعقلها الذي يحيى
 اليها العبار سلسلة غير مسلسلة ذات حلقة فغير مسلسلة
 تكمل حلقة سلسلة ذات حلقة فغيرها من الله
 اهدى حرماته وسرمه بيضة اسكنها اليها الذي يحيى
 سلسلة كفراً الكرب الذي يدركها فتحيه وفداً التهيبة ولاده
 المرارة قدر دايمها ايتها المطاعم قدر انا اعيش طبعها صائم
 قدر ابداً حسناً قدر نعم قدر ادراكها قدر اجل عليه وعلم القائم
 فقاد رحاء اهدى دناره ورحدور ستانجاً سهلها
 وسلكت رحيلها بطيءاً عطاء جزلاً قد امعن اللده فدانكم
 وعرف تراكم وضيق سللكم فاتم اهدى الليل والنهار
 ولهم الکرامه ما احتملوا ايجاداً حلقتهم انقضوا الى

راها الصياغة والوفود فاخذوا سحرًا لا يطويه اليه ولذا زاد لهم
 بالارتفاع ثم استهله اشباحه حارساً عن اطلب خادون
 مجده واخلاقه ترقى يا عبد الحفيظ الذي مفعوه اليه مدحه على
 ما انه لو يكدره فغيره لم يرجع به ولكن رأيته مدحه خالص
 لطيف فلديه عذاب ملحوظ حتى يأخذوه فيه ما يراه الله بلغعه
 ارجوا اجاده الكتاب المكنونه والعلم المخزونه الذي
 اخذته ناه ل نفسه واصبحت اجتنبته دونه غيرنا خير اعلمها
 وخطره؟ جيماً فيه سرف الحياة وفضله الوفاه لذا ملائكة واعظم
 ناه ولهم خاصه قل عليه تعجب اصحابه مثله اسوده
 خاصه وخلاله اصل الورزمر ابعد زمر حاكى اذ او لم يلو رحباً
 علام بيده لنفتر شاته هات له الدعاية و لكم به ارادة
 لا يفهم انتيجة قدر عبد الحفيظ ابي اللعنة فقد ابنته بغير ما اراد به
 راضاً ولو لا لفيفه انته داجنبله واعطاوه لائله من ساع
 ايدي ما اراد به سروها في ذلك امه دنيا زرده هندا حسنة
 الذي يولد فيه او قد ولد امه محمد بنت ابوه وابه وليغمد

جمه وعنه و تذناته مرا اراد الله با عنده بجهد رحمانیه له من هم سعادت
 یعنی عصی او بیاض و بیتل عصی انداده بیزین بحکم انسان عذر غرضه و پسیع
 بجهر کرامه راه رحمه نکسر انداده و نجید انتیاره و یعید ارجمن
 و پیغام ایضا تهدید قول نفس و حکمه عدل یافر یافر و دیفعت
 و پیغام عد اندک دیبله خل عذر اطلب ایجا املای عذر
 جده و عذر کسب و دام ملکه دخال هوره خل املای
 ساری با فضیل تقدیر ضمیل بعد از ایضا عذر ابهری میر
 و البتی ری الحجب والمعزات آنها یا هد ایضا
 لجه غدر کتاب فخر عرب ایضا ماحصله عذل ارفع امره
 پیغام صدر ره و علام امره نقد احیت پیش مادر کرده
 خل ایضا ایضا طاره ای و کنست به عینها و عیمه رضیف
 و زاده رهه کرامه خوره کنه اینه و حسب خوارت بعلویه
 سکیمه محمد فرات ابو راهه و کفده آنار غمه نقاش
 ابه زی زیمه ابه اندی قلت سه کافت خا حق مظایرا واحده
 ۱۰۰ عیه البھود خا فهم له ۱۰۰

اعداء دلیلی یعنی اهله حکم علیه بسید واطو ما زکرت من رو تھیزاده
 ارهق اذیه سلاخا زلت آمد اهه تم خدمت اتفاقه هه نهاده که تو هم
 ازیسته فیض مسونه اهله الغواص و بتصویله اهله الحبس حضر ۱۰۰
 فا عدویه اهله بیان و حصر دله لا ای اعم اهه امداد محتاجی تقویت
 لست بخیل و رحله هنچ اصیه لیزب دار ملکی خان احمد خان الدب
 الن طوره والعلم ای ایهه اه بیشتر استخواه ایزه ۱۰۰
 دا هد فرته در حوض دیخ مع شریه دولاانی افیه اه خات دا حذر
 عیمه ای ایهه اه له علیت علی عداهه سه ایهه ولا ایهه
 ای ایهه ای ایهه بعثه دلکنی صرف ذله ایهه بیزیر تقیه
 بشه سدهه شه ای ایهه بیزیر صرف ذله ایهه دغش ایهه
 و عیانه مه ایهه دحشته هه الیه دخشم هه مه ایهه طالع دفعه
 دعوه هه ایهه طالع دفعه دکرس ملکه عینه دار لعنه ایهه دفعه
 ای صفائ ذله و قل الا حلال الحلال خاتی محات ابه زی زیه
 قیم ایهه بحول احول و قیم ایهه بحکم ایهه کنیا ما یغول لا یغیظی

رجل سکم مجری ب معلم اسلامه فانه انتقاد و لکه بیضیعی عما بقی
 لی و لعنتی مد بعدی ذکر و فخر و شرفه ما زا اینه میزدی
 خقال سیم و بوند حمیه و زنده بیوک امه برتر میشی
 جبنا اتفاق خفیه امطاپیا علی اکوا احمد و نوره
 سعادله مراقبه تغایی اما صفا و مرجع عیشه
 توام با ابه دی زیره بفری روای طوفخارم الطوفیه
 و تریعی مد خاله برونا موافقه الوضیعه ای بر و قه
 فدا و افت صفار حدت بدرا احمده و اثیب القیسیه
 خدا بایوسن بعیوبه به کوئی تقوی فی خدا اصراره بر اتفاق
 ابه ای سویه خل اجزنه ای عربه ای عبد اسلامه به ای سویه
 عد جمعه ای سویه عه ایه حمیه و کی مائت محمد بر غیانه
 ایه رسیمه به سواده خیتم هر بعده فقدت کیف ایمان ایوه
 محمد ا خقال مائت ای عما مائق عنده خقال بعرفت رایع اراعة
 مدی نیم ای منام و سفیده به بی اسحیج به رایی و امساده به
 مالمه و جذب بیه لعینه و زیر بیه بریسم به کنایه به حروفی

ایه سازنه و مکه نزیه ایه حفته ملکه غدره مدن مارقا شام تزن عی
 غدری علیه شجرات نقدنا فسح خدا سنا راحب خا هر ف عنی
 نقد ایه حفته لعنه ملک بدقه ایه خدا مادره خدا فغم خد توم
 مد پسر نقد مدار ایه نزیه ندن مه خند خده قل ایه بیعت
 قیسم و شیخانی خاتم البینه صاعدا ایه رخد و ایحکم نه بر تدم
 قضاها له ما ایه دل ایه مکه قل ذ جمعنا میزد بر حفته دول
 نکل و اصد سنا ایه فضاه محریا ۵ حد شاعریه سید الدوری قل
 شا قزاد ابو نوع دل شایوسن عه ایه ایکه عیه ایه بکه باده مرسی
 عده ایه قل خریع ابر کلیه ال ایتم خریع عده ایه رصرا
 ز اینیخ نزیه خدا بزرگ خل ایه راحب و کله میز دلله
 بیوه ایه خدل بخیج ایهم دله بیفت خدا فزد و حکم علیه راحب
 فضل بخلدلم حتی خدا خد بید سولانه ایه ایه که
 سیه تعالییه فقل دل اینیخ نه تریسه و ملک

شمعة مكره قل اريد ابيه مدحه حاد جبهة مدرجه حميد بحر
 نفعت عبته صفت الظلاء رسموا له النسره نجعل يرنو سه
 اصحابه فنضب تغفره ويقول اخضى حتى دنا من حكمه فخربر
 تغفره وحال اخضى غير دخنيه ولا زانه وللسديه مكثه يطال
 لعماده نظر ايجاها كذا فافتقرت يرها ، ، ، ،
 صدريه ونامت ايه موشه له حرصه امه بمحوه ذنه مفرده
 فزوجها ابو هقباسه خجا وعماده حجي وعمها ..

آه غرسه بالطوابق والجدران بعلمه وصداقة شرعي على
 سيدنا محمد بنية وعليه ألامي به وزواجه وذريته الطاعونه وسلامه
 كتبه الفقير لـ آه غرسه عبد الله بمعرفه محمد بن حمزة انه به اي حلة القرى
 اخضى عفاته عن

هذا ما دجنه بظاهره في لسانه المخلوط بالطوبه
 ضمن مجموعه رحمه (٥٨) وقد صفحها (٥٥) تقدما
 صحيفه صحيفه دانا الفقير محمد اسحاق بن عيسى الوهابي وحافظ
 لحس طهه طهم ورحمهم دالله في ٢٥/٥/١٩٤٦
 المؤلفه ( ) صفر الدبر عليه حويه

